

Junior sokol

speciál časopisu SOKOL

6-7/2007

Pojď s námi do Sokola

Ten, kdo do Sokola zajde,
podívá se, co tam najde.
Trampolínka, hračka,
lepší jsou než Mazda.
Kladina a lavičky,
nesedí tam babičky.
Míče s kozou dřevěnou,
směle nudu zaženou.
Kůň a švédská bednička,
na nich budeš jednička.
Kruhy, bradla, ribstole,
čekáme tě v Sokole.

Míša Trösterová, 4. třída
(z Královédvorského Sokolíka,
1996)

OBSAH

věda = technika = příroda

Křečík? Noční rošťák 2

SOUTĚŽ

Víte, že... 2

Pro odpovědi do lexikonu 2

hrajeme si s češtinou

Usínání na žíněnkách 3

V utajení 3

pro šikovné ruce a hlavu

Pletení 4

– ze slámy

Sokolská Encyklopedie 4

Luštěte... 4

Zelený panelák – Neposedové s bojovným srdcem

Jmenuje se pajasan žlaznatý, ale říkáme mu Zelený panelák. To proto, že tento vzrostlý strom poskytuje i v centru Prahy bydlení řadě nájemníků z živočišné říše. Postupně je navštěvujeme.

Nezímá u nás v zeleném paneláku. Přilétá v březnu až květnu. Do teplých krajů se vrací v říjnu nebo listopadu. Neposedí. Loví hmyz od časného rána do pozdního večera. Původně skalní pták, který dnes bere zavděk každou domovní stěnou, v jejíchž skulinách vytrvale hledá potravu. Nezpívá příliš pěkně, zato se rád uklání. Na potlesk nečeká. Velikostí připomíná vrabce. Rezavě červeným ocáskem neustále kývá jako by hledal rovnováhu. Rezavě červenou náprsenkou se naopak často chlubí jeho strýc, který je dnes již dosti vzácný. Ten první je spíš domácí neposedá, ten druhý raději neposedí někde v zahradě.

Vizitky na zvoncích Rehek domácí (Phoenicurus ochruros) a Rehek zahradní (Phoenicurus phoenicurus). Nežvoňte, většinou nejsou doma. A co říká pan Brehm? Bydlištěm Rehka domácího je střední a jižní Evropa, ale i Malá Asie a Persie. Do Skandinávie se pouze zatoulává. Opustil skály a začal vyhledávat novostavby. Často v nich bývá prvním hostem a na jejich ještě vlhkých zdech dokáže lovit hmyz i mezi pracujícími zedníky. Pták stěhovavý, který se přesídluje zásadně v noci. Samec napřed a samice vždy o několik dnů později, ale vždy na stejné místo jako v letech předchozích. Bývá první, jehož zpěv uslyšíte za ranního kuropení, a poslední, kdo ještě trilkuje za večerního šera. Jeho vábení bývá příjemné, ale jeho zpěv není příliš valný. Snad napodobuje i píseň jiných ptáků, které neopomene proložit svými skřípavými zvuky. Živí se převážně hmyzem. Neunikne mu žádná moucha, motýl nebo pavouk, jen občas nepohrdne nějakou bobulí. Loví ve vzduchu, na zemi jej spatříte málokdy. Namlouvání bývá divoké. Oba manželé jsou velice žárliví.

foto © Ivan Mikšík, www.natureblink.com

Nepřipustí žádné vetřelce stejného pohlaví. Hnízdí dvakrát až třikrát do roka.

V hnízdě bývá pět až šest čistě bílých vajec. Hnízdo dokáže postavit i do nepoužívaných kamen nebo schránky na dopisy. Výchova mláďat, které se líhnou po 13 dnech, je záležitostí obou rodičů.

Rehek zahradní opravdu žije nejraději v zahradách a sadech. Dokáže směrem východním zaletět až k Jeniseji a Leně. Vyskytuje se také na norských Lofotách.

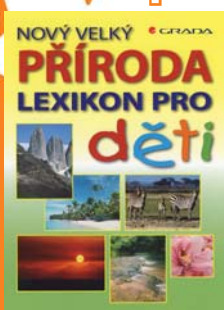
K nám zalétá již v měsíci březnu a v říjnu nás opouští. Hnízdo staví výhradně na vysokých stromech, téměř vždy v dutině nebo skulině. Vajec bývá pět až šest, výjimečně devět. Jsou krásně modrozelená. Při druhém hnízdění zásadně vyhledá jinou dutinu, ale příští rok se vrací k té, v níž hnízdil poprvé.

Mláďata obou příbuzných ptáků opouštějí hnízdo velmi brzo. Spěchají do samostatného života. Často tento spěch zaplatí životem. V bezpečí hnízda jsou však svými statečnými rodiči úporně a většinou úspěšně chráněna.

Příště navštívíme velkou rodinu drozdovitých. Elegánů v tvídovém kabátě.

Zdeněk Bartůněk
Junior 1

Pro odpovědi do lexikonu

Chodíte do přírody s otevřenými očima a setkáváte se přitom s věcmi, o kterých byste se rádi dozvěděli něco víc? A kladete si přitom spoustu otázek?

Třeba při deštivých dnech jak vlastně vzniká počasí? Jak se vůbec vyvinul život rostlin, živočichů a nás lidí na Zemi? Co skrývá pojem ekologie a co přesně je skleníkový efekt?

A spoustu dalších otázek... Základní odpovědi na některé z nich je možné nalézt v knížce Nový velký lexikon pro děti – Příroda. Aby tato knížka byla jednodušší a přehlednější, seřadili autoři přes 60 zajímavých témat abecedně. Každé téma je zpracované z různých úhlů pohledu. U mnohých se vám také nabízí podněty, jak můžete sami experimentovat, zkoumat nebo si ověřovat různé věci. Tyto podněty najdete v barevných rámečcích. Setkáte se i s rámečky, které obsahují zvláště zajímavé informace. Ty začínají otázkou „Víš, že...“

Nakladatelství Grada Publishing, 2007

„Víš, že... na rovníku vážíš zhruba o procento méně než na pólu? To souvisí s odstředivou silou a gravitací. Odstředivá síla je síla, která vlivem otáčivého pohybu země působí nahoru, zatímco gravitace přitahuje dolů na Zem. Na rovníku je odstředivá síla nejméně intenzivnější a gravitace nejslabší. Na pólech je to přesně obráceně. Člověk o hmotnosti 100 kilogramů na severním pólu by na rovníku vážil pouze 99 kilogramů.“

Křečik? Noční rošťák

Je milý, roztomilý a neuvěřitelně aktivní především v noci. Pokud si tedy vyberete jako domácí zvířátko křečka, musíte si nejdříve ujasnit několik důležitých otázek.

foto © Grada Publishing

TRÁVA – dodává křečkům vitamíny a můžou si ji sami trhat. Nesmí být vlhká a ošetřena insekticidy.

Nejprve byste si měli rozhodnout, zda chcete jednoho křečka nebo více. U zlatých křečků je lepší chovat pouze jednoho, protože soužití dvou zvířat, která se nemohou vystát, může pro každé z nich znamenat velký stres. Křečci zlatí žijí v přírodě jako samotáři. To však není případ křečků džungarských nebo Roborovského – u nich je lepší chov v páru. Pak ale musíte počítat s četným potomstvem.

Výběh je místem, kde stráví váš křeček většinu svého života, a proto musí být pečlivě připraven. Měl by mít minimálně délku 100 cm a šířku 40 cm. Dejte si však pozor zejména na mezery mezi mřížemi – u křečků zlatých by měly být nanejvýš 10 mm a u křečků maximálně 5–6 mm. Klec musí mít bezpodmínečně dráty napříč, protože křečci velice rádi a dobře šplhají. Pro malé křečičky Roborovského jsou však vhodnější skleněné nádoby – akvária.

K tomu, aby byl křeččí ráj zcela kompletní, schází ještě vybavení. Jako podestýlka je ideální ta pro drobné zvířectvo ze zverimexu. Jako úkryt je nejlepší dřevěný domeček s odnímatelným poklopem, který má dvě komůrky. Měl by být dlouhý 20 cm, vysoký 15 cm a průměr vstupního bloku asi 7 cm. Křečků stačí domeček o délce 15 cm, výšce 10 cm a s otvorem o velikosti 5 cm. Na potravu jsou nejlepší mělké, stabilní keramické nebo kameninové misky. Zásobování pitnou vodou zajistí napáječka

a jako toaletu použijte keramickou misku plnou podestýlky pro drobné zvířectvo nebo písku pro činčily.

A co dáme do misky na jídlo? V obchodech s potřebami pro chovatele můžete koupit již hotové krmné směsi pro křečky zlaté i pro křečičky. Ale pozor! Tyčinky na hlodání a laskominy pro hlodavce často obsahují cukr, med nebo melasu, a proto jsou pro vašeho křečka méně vhodné. Jako zábava mu poslouží lépe větvičky a jako odměna slunečnicová semínka, půlka lískového oříšku či mouční červi. Co se týče čerstvé potraviny, vhodné jsou karotka, celer, červená řepa, okurky, kukuřice, fenykl a cukety. Občas můžete svému kamarádovi dát i ledový salát. Hlávkový salát raději nekupujte, protože často obsahuje pesticidy. Vyhnout byste se měli i nadýmavé zelenině, jako je cibule, kapusta, ředkvičky a pórek. Všechnu zeleninu i salát nejprve omyjte vlažnou vodou, nechte ji oschnout a poté jí teprve podávejte. Ovoce dávejte jen s mírou. Vhodná jsou jablka, hrušky, banány a jen velmi omezeně bobulové ovoce – maliny, jahody či hroznové víno. Křečky byste rozhodně neměli krmit citrusovými plody a kiwi, protože toto ovoce velice špatně snáší.

-jjk-

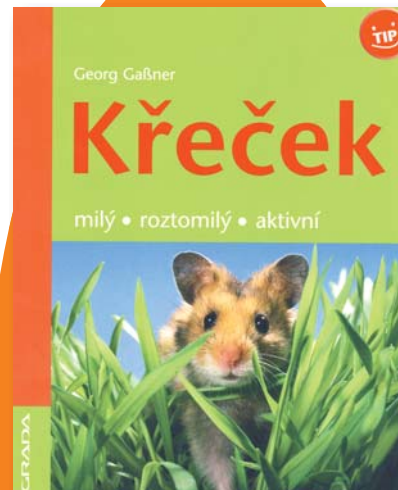
Více informací najdete na internetu či v knize **Křeček** od nakladatelství Grada Publishing.

Víte, že...

... lední medvědi jsou výbornými plavci? V otevřené vodě vyvinou rychlost až 10 km za hodinu. Pádlují robustními předními tlapami, zadní nohy mají funkci kormidel. Vznášivost těla zvyšují duté, vzduchem naplněné pesíky srsti. Oči zůstávají při potápění otevřené, ale nozdry se uzavřou. Medvěd zadrží dech na neuvěřitelné dvě minuty a přepluje nepozorovaně pod kořist – mořské ptáky nebo tuleně, kteří se rádi sluní na hladině.

SOUTĚŽ

Které jídlo je pro křečka méně vhodné?

- karotka
- laskominy
- ledový salát

Správné odpovědi zasílejte na adresu časopisu Sokol:

Česká obec sokolská
tiskové oddělení
Újezd 450/40
118 01 Praha 1

Nebo e-mailem:

junior.sokol@centrum.cz
redakce@sokol.eu

Tři z vás vyhraji publikaci **Zakrslý králík** od nakladatelství Grada Publishing.

Usínání na žíněnkách

My, starší žákyně, jsme se v sobotu po obědě sbalily a vyrazily do Sokola. V kanceláři už na nás čekala sestra Eva, která nás má na starosti. Když všichni dorazili, pustili jsme se do naší první hry. Tato hra spočívala v tom, že jsme dostaly papír s otázkami a odpovědi na tyto otázky jsme měly najít ve městě. Mezi další hry patřily třeba hry v parku (Štafeta staré báby, Vajíčkový závod...) nebo Dědeček měnil, měnil až vyměnil. Poté přišel čas na večeři a naše „ubytování“ nahoře v tělocvičně, a také na zahájení naší nejoblíbenější hry, která se jmenuje KARTÁČKOVÝ VRAH!!! Samozřejmě, že jsme hrály také ještě něco jiného, například hry, které se hrají v kroužku, jako městečko Palermo, chytání čísel nebo držení kuliček. Mezitím co jsme hrály tyto hry, tak se setmělo a každý už se těšil na to, co se bude dít teď. A dočkaly jsme se! Našich oblíbených her ve tmě. Spočívají v tom, že se připraví překážky (lavička, bedna, kuzele atd.) a potom obdrží každá skupina jednu svíčku, sirky a každý musí přejít ty překážky s rozsvícenou svíčkou tam a zpátky. Ovšem potom přišla na řadu naše sice důležitá, ale né moc oblíbená povinnost, a to ČIŠTĚNÍ ZUBŮ! Když už jsme byly připraveny jít spát, tak na nás čekalo ještě jedno překvapení. Všichni

foto M. Zuzanařák

hrajeme si s češtinou

oblečení do pyžama jsme šli na exkurzi do zdejšího sklepa, né že by se nám tam nelíbilo, ale moc teplo tam nebylo, tak jsme šli zpátky do tělocvičny a konečně pomalu usínali.

Ráno přišlo na řadu velmi pomalé probouzení, kdy nemohla chybět i malá rozcvička za doprovodu básničky a poté HURÁÁ! na snídani. Po snídani ještě trochu pohybu, ale i přemýšlení a pak už TRADÁÁ! domů na oběd.

P.S.: Kartáčekový vrah je hra, ve které jde

o to, že z hromady lístečků, na kterých je napsáno buď OBĚŤ, nebo VRAH, si vylosuje jeden papírek, a pokud na něm bude vrah, tak se z tebe stává vrah, který u sebe musí pořád nosit zubní kartáček a vraždí tím způsobem, že na někoho tím kartáčkem ukáže (ale nesmí to vidět někdo jiný). No, tak to je všechno, co jsme za ty dva dny o posledním dubnovém víkendu zažily a někdy příště nashledanou.

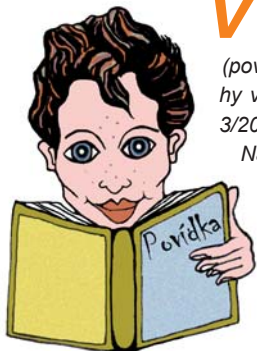
Jana Kremláčková,
14 let, Sokol Jihlava

V utajení

(povídka navazuje na příběhy v čísle 12/2006, 2/2007, 3/2007 a 4/2007.

Naleznete na:

www.junior.sokol.eu

Někdo zatukal na dveře. Monika sebou samým leknutím trhla a málem si zkazila celou rozdělanou práci.

Vzápětí se ozvalo: „Moni, co to tam pořád děláš?“ Byl to její táta. Monika rychle svou práci zastrčila pod postel. Stále to bylo tajemství. Přitáhla si k sobě knihu a snažila se vypadat začteně.

Tatínek vešel do pokoje a řekl: „Haló, je někdo doma?“ Z hlasu mu přítom zazníval údiv.

Monika si zopakovala svoje leknutí, tentokrát samozřejmě pouze hrané. Povedlo se jí to. Táta se zasmál a zdvořile se zeptal: „Neruším?“

„Ale ne, to v žádném případě,“ ujišťovala ho Monča a byla si jistá, že kdyby mu řekla pravdu, smrtelně by se urazil.

„A co tě to tak najednou popadlo? Tys přece nikdy čtení neměla moc ráda... Přinutit tě k sezení nad slabikářem byl úplně hrdinský výkon!“

„No, já vím, nějak mě to najednou začalo bavit,“ vymyslela si rychle Monika a snad se přítom ani nezarděla. „A taky jak čtu tuhle knížku, dostala jsem takový nápad...“

To jejího tátu očividně zaujalo: „Nápad? Vážně? A o co jde?“

„No víš, já bych si to ještě nechala pro sebe... Bude to překvapení.“

Popravdě řečeno ji tátova návštěva trochu obtěžovala. Naštěstí však nepobyl dlouho. Přišel

jí jenom připomenout, že pozítří se koná oslava jejích narozenin, tak ať se psychicky připraví...

Hned jak odešel, vrátila se zpátky do práce a špičovala uši, jestli zase někdo nejde.

Druhý den se stala příhoda, která Monice opravdu hodně pomohla.

Bylo už po škole a Monika pospíchala domů. Rychle, rychle, než se vrátí i zbytek rodiny. Odložila si tašku do pokoje, ze šuplíku vyndala ostré nůžky a vzala si malou plastovou krabičku. To bylo všechno, co potřebovala. Obezřetně vyšla z domu a v tu chvíli si připadala jako akční hrdinka. Na tuto „výpravu“ se dnes vydávala potěšit, ale stále ji neopustilo nutkání, že musí být opatrná. Ale přeci jen nemohla uhlídat všechno, a to se jí (ne)vyplatilo.

Její kroky vedly směrem k parku. Na okamžik se zdálo, že podvědomě následuje stopy svého bratra z nedávných dní, ale v poslední chvíli se od přímého směru odklonila. Vydala se na místa, která už nebyla tak udržovaná.

Hned při letmém pohledu do příkopu spoustu pomačkaných krabiček od cigaret. Sehnula se a sebrala první. Rozebrala ji a velkými nůžkami vystříhla jméno společnosti s logem a na každé straně štítek upozorňující na škodlivost kouření. Zbytky krabičky s trochu provinilým pocitem hodila zpátky ke krajnici a usmyslela si, že příště si s sebou vezme i pytel na odpadky. Štítky pečlivě uložila do plastové krabičky a za hodinu jich už měla slušnou kupku.

Slunce jí svítilo na hlavu a Monika se k němu otočila zády. Uviděla, jak se po silnici blíží osamělá cyklistka. Nevěnovala tomu pozornost a vrátila se k svojí činnosti.

Cyklistka ji po několika vteřinách dojela a až v tu chvíli Monika s leknutím zjistila, že je to její

paní učitelka. „Dodobry den,“ vyrazila ze sebe. „Ahoj, Moni,“ usmála se třídní a pohledem přelétla rudnoucí Moniku, věci v její ruce a cestičku, na které za Monikou zůstávaly rozkuchané krabičky. Trochu přísně se zeptala: „Copak to tády děláš?“

Nejdřív nic nechtěla prozradit, ale nakonec přeci jen řekla paní učitelce všechno o svém plánu. Paní učitelka jí pozorně naslouchala. Monika měla trochu strach, že ji třídní nějak zkritizuje, ale nestalo se tak.

„No, musím přiznat, žeš mě hodně překvapila,“ reagovala třídní, „a ráda bych ti s tvým plánem pomohla. Jsem ráda, že ses nebála svěřit se mi. Na něčem se dohodneme, souhlasíš?“

„A na čem?“

„Ty mi slíbíš, že příště nebudeš nic sbírat takhle na kraji silnice. Ještě by ses mohla o něco pořezat a hlavně to není vůbec hygienické. Slibuješ?“

„Ano,“ řekla Monika a připadala si trochu trapně.

Paní učitelka pokračovala: „A já ti na oplátku taky něco slíbím. Pokud budeš chtít další štítky, oběhnu svoje známé, ti jich budou mít dost. A jak už jsem řekla – tvůj nápad se mi opravdu líbí. Víš co, přijď za mnou zítra o velké přestávce do kabinetu a na něčem se ještě dohodneme.“ Podívala se na hodinky. „Já už teď budu muset jet, tak ahoj, a jdi už domů,“ usmála se, rozjela se a za chvíli už z ní zbyla jenom vzdálená postava na obzoru.

Monika paní učitelku poslechla a šla hned domů. Musela si teprve pořádně uvědomit, jakého to získala nečekaného a cenného spojení.

Lenka Khýrová, 16 let,
Sokol Dvůr Králové

Sokolská Encyklopedie

Olympijské hry

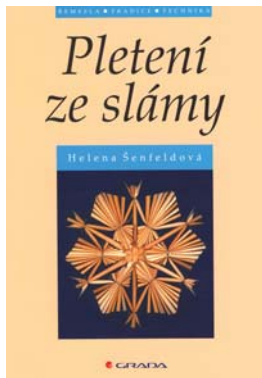
jsou největší událostí a zápolením všech sportovců světa, které se koná vždy po čtyřech letech. Původ těchto her je prastarý, sahá až do starého Řecka. Historicky doložené zprávy o nich pocházejí z roku 776 před naším letopočtem, ale zřejmě se konaly již dříve. Když se blížila doba her, byl po celém Řecku vyhlášen mír. Závodilo se v běhu, ve skoku do výšky a do dálky, v zápolení. Nejvýznamnější disciplínou byl hod oštěpem a diskem. Součástí her byly i zápasy duchovní – básníci předčítali svá dramata, soutěžilo se v hudbě, sochaři a malíři zde vystavovali svá díla. Naposledy se konaly roku 393 n. l. Již od dob renesance se začaly objevovat myšlenky olympijské hry obnovit. Uskutečnit je se podařilo až Pierru de Coubertinovi. Svůj podíl na tom má i Česko, a to v osobě Jiřího Gutha-Jarkovského. Ten se stal jedním z 12 členů Mezinárodního olympijského výboru, který byl 23. června 1894 jmenován na Kongresu pro obnovení olympijských her. První novodobá olympiáda byla v roce 1896 v Aténách. Časem se hry rozdělily na letní a zimní. Jejich čtyřletý cyklus byl narušen pouze dvakrát – 1. a 2. světovou válkou. Na novodobých olympijských hrách úspěšně reprezentovali Československo a po roce 1992 Českou republiku i Sokolové – např. na hrách v Paříži (1924) zvítězil Bedřich Šupčík ve šplhu na laně, v Berlíně (1936) Alois Hudec na kruzích, na letních OH v Londýně gymnastické družstvo žen vybojovalo zlaté medaile. Ze současných sokolských reprezentantů ČR na olympiádách lze připomenout gymnastku Janu Komrskovou, judistku Andreu Pažoutovou či snowboardistu Michala Novotného.

Basketbal

patří k nejoblíbenějším míčovým sportům na světě. Jeho zakladatel James Naismith vymyslel tuto hru již v roce 1891 jako halový sport pro školy. Hledal tenkrát sport, při němž by se ve srovnání s fotbalem hráči mohli jen minimálně zranit. Právě proto nepostavil branky na zem, ale zavěsil koše. Během několika desetiletí se Naismithův vynález prosadil po celé Americe a postupně po celém světě. Od roku 1936 je dokonce součástí letních olympijských her. Doslova světovou pozornost vzbudil basketbal v roce 1992, kdy byli při olympijských hrách v Barceloně poprvé připuštěni také profesionálové a americký „Dream team“ zahájil své legendární vítězné tažení. Basketbal patří k nejoblíbenějším a také nejčetněji zastoupeným sportům i v Sokole. V České obci sokolské bylo k 30. květnu 2007 celkem 72 basketbalových oddílů, v nichž působilo celkem 3558 hráčů a hráček.

Pletení ze slámy

Různé ozdoby ze slámy znáte asi všichni – v posledních letech jsou jimi před svátky obchody zaplněné. Slaměný klobouk není v parných letních dnech také k zahoezení. V minulosti se ze slámy dělalo předmětů

mnohem více, ať již to byly ošatky či různé nádoby, košíky. Možná si řeknete, že byste si také mohli nějakou tu slaměnou drobnost ze slámy uplést. Proč to nezkusit, ale předem je dobré si uvědomit, že pletení ze slámy je těžší, než třeba malování na kameny, zhotovování drobných keramických předmětů či kraslic (tedy předmětů, k nimž jsme inspirovaní v Junior Sokolu již otiskli). A také vyžadují větší trpělivost. Chcete-li to s pletením ze slámy přeci jen zkusit, nebo se alespoň o této technice, o historii a vývoji předmětů z tohoto materiálu dovědět více, pak může přijít vhod knížka Pletení ze slámy, kterou před časem vydalo nakladatelství Grada Publishing. Knížka je rozdělena do čtyř bloků, pojednávajících o historii, o výrobcích, o technologii a o současnosti výrobků ze slámy. K pletení je možno použít slámu všech druhů u nás pěstovaného obilí, ale jednotlivé druhy se nehodí ke všemu. Všeobecným požadavkem pro všechny techniky je, aby sláma byla při sklizni nepoškozena. V knížce – v části věnované technologii – naleznete řadu konkrétních návodů jak

postupovat. Pro začátečníky bude asi nejzajímavější popis vázání drobných ozdob ze žehlených stébel. U těchto výrobků je základem, že stébla se nejprve musí žehlit, a to na tvrdé podložce. Stébla se buď sežehlují celá, pásky jsou pak lesklé na obou stranách, nebo se po délce rozřezávají a rozžehlují do širších proužků. Rozříznuté stéblo se žehlí nejdříve z rubu a pak se dožehljuje z lícové strany, aby se nevracelo zpět do oblé formy. Někdy je potřeba je ještě přivlhčit. Z plochých stébel se vzorují rozličné hvězdičky a kvítka s různě tvarovanými konci paprsků, zdobené kombinacemi různě širokých pásků nebo obloučky ze štípaných stébel.

Základní hvězdička se zhotovuje ze čtyř stébel. Dvě stébla přeložíme do tvaru křížku, druhá dvě do kosého křížku (jako písmeno X). Pak je složíme dohromady tak, že kosý křížek bude dole a přes něj přeložíme křížek přímý. Vznikne hvězdička s osmi paprsky, kterou u středu dokola provážeme nití. Nit začneme provazovat u stébla navrch, pak ji u vedlejšího vedeme spodem a tak střídáme provlékání vrchem a spodem až dojdeme na začátek nití. Zde oba konce svážeme. Zbylá nitka slouží jako závěs hvězdičky.

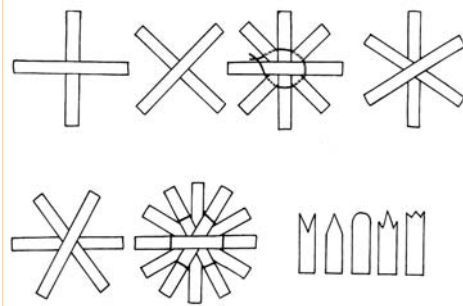

foto © Grada Publishing

Luštěte...

Vašek a Petr se rozhodli, že vyjedou stanovat do přírody. Nastal večer, a tak se rozhodli jít si lehnout.

Náhle se Vašek Petra zeptá: „Hele, co tě napadne, když se podíváš na nebe plné hvězd?“ Petr odpoví: „Že bude zítra nádherné počasí, jako dneska.“ Vašek se zamyslí: „No, já spíš myslím, že nám někdo... (Tajenka).“

Junior Sokol redakčně připravuje:

Jana Jandovská ● **Kresby:** Monika Kvasničková

● Junior Sokol je nedílná speciální část časopisu SOKOL

● **Kontakt:** ČOS, časopis SOKOL, Újezd 450, 118 01 Praha 1

● **tel.:** 257 311 819

● **e-mail:**

junior.sokol@centrum.cz

A	V	A	R	T	S	U	K	K
R	A	A	S	V	Ě	R	Á	K
K	L	V	O	P	P	D	B	L
O	P	O	K	L	O	P	A	C
V	S	M	O	O	P	O	Ž	E
A	S	O	K	CH	L	L	T	N
D	N	D	T	A	A	E	O	E
L	A	É	R	A	CH	N	G	V
I	H	A	R	O	P	O	A	A
N	A	A	R	U	G	I	F	R
A	K	N	R	O	M	A	R	M

DOMOV,
DROGA,
FAGOT,
FIGURA,
KAHAN,
KOKOS,
KOLEGA,
KOVADLINA,
MRAMOR,
MRAVENEK,
MURÉNA,
OPORA,
PLOCHA,
POKLOP,
POLENO,
POPLACH,
SPLAV,
STRAVA,
SVĚRÁK,
ŽABÁK

